

cludit tandem quā diximus intortā lineam FKILGMINE. Itaqꝫ manifestum est, quōd in una reuersione obliquitatis bis præcedentium bisqꝫ sequentium limitem terræ polus attingit.

Quomodo motus reciprocus siue librationis ex circularibus constet. Cap. IIII.

Vod igitur iste motus apparentijs consentiat ammodo declarabimus. Interim uero quæret aliquis, quo nam modo possit illarum librationum æqualitas intelligi, cum à principio dictum sit, motum cœlestem æqualē esse, uel ex æqualibus ac circularibus cōpositum. Hic aut̄ utrobiqꝫ duo motus in uno apparēt sub utrisqꝫ terminis, qbus necesse est cessationē interuenire. Fatebimur quidem geminatos esse, at ex æqualibus hoc modo demonstrand̄. Sit recta linea AB, que quadrifariā secetur in CDE signis, & in D describatur circuli homocentri, ac in eodē plāno ADB, & CDE, & in circūferentia interioris circuli assūmat utqꝫ F signū, & in ipso F cētro, inter uallo uero FD circulus describatur GHG, qui

secet AB rectā lineā in H signo, & agat dimetiēs DF G. Ostendendū est, q̄ geminis motibus circulorū GHG & CFE cōcurrētibus in uicē H mobile p̄ eandē rectam lineā AB hincinde reciprocādo repat. Quod erit, si intelligat̄ H moueri in diuersam partē, & duplo magis ipso F. Quoniā idē angulus, q̄ sub CDF in cētro circuli CFE & circūferētia ipsius GHG cōsistēt cōpræhēdit utrāqꝫ circūferentiā circulorū q̄liū GH duplā ipsi FC, posito q̄ aliquādo in cōiunctiōe rectarū linearū ACD & DFG mobile H fuerit in G cōgruente cū A, & F in C. Nūc aut̄ in dextras p̄tes p̄FC motū est centrū F, & ipsum H p̄ GH circumferentiā in sinistras duplo maiores ipsi C F.

r iij uel

